

Bolest u nemaštini

Sanjala je život pun radosti i dostojanstva. Nakon smrti roditelja selidba sa Cetinju u Podgoricu joj je dala nadu da u većem gradu ima više prilika za zaposlenje, da će raditi i od svog rada dostojanstveno živjeti. Međutim sudbina se sa ovom ženom poigrala. Postala je samohrana majka a zdravlje je za kratko vrijeme izgubila i već deset godina je nesposobna za rad. Snalazim se kako mogu kad su u pitanju lijekovi, a tu sa mnom su i dva sina. Jedan ima 14 godina, a drugi 10. Duša me boli kad ih vidim da su gladni a ja im nemam šta dati za jelo – ispričala je samohrana majka Ratković Marina volonterima Banke hrane u njenom skromnom domu.

-Zahvaljujem se na pomoći . Ohrabruje saznanje da neko misli o vama i vašoj djeci. I lijepa riječ i spremnost da me saslušate mi puno znače – kaže Marina

Njih troje nekako preživljavaju od 130 eura mjesečno socijalne pomoći koju dobijaju. Jedino što me tješi je to što imam ovu sobicu i kupatilo koje dijelim sa komšijama , i što ne moram da ga plaćam. Sekretarijat za socijalno je ustupio ovoj porodici na korišćenje stan koji se sastoji od sobe i kupatila , ukupne površine od 24 m². Prije toga sam bukvalno bila na ulici i nisam znala kako da nastavim dalje.

-Naslijedili smo dug za struju prilikom useljenja u stan , veliki dio sume koju dugujemo smo i sami potošili jer nismo u mogućnosti da redovno izmirujemo racune kaže Ratković.

Iako smo na ugovoru sa Elektrodistribucijom i mjesečno plaćamo ratu, dug je skoro 7000 eura Dugo nam pomagao za plaćanje struje Manastir Ostrog ali će ta pomoć uskoro morati prestati.

- Kada se kupamo koristimo šerpu koju grijemo na šporet na kome radi samo jedna ringla objašnjava nam Marina

Bojler ne radi. Frižider nemamo pa i kada imamo hranu moramo je odmah pojesti jer se odmah pokvari..Mašinu za veš nemam pa sa ovako lošim zdravljem moram svakodnevno prati na ruke .Od grijalice koju imamo radi samo jedan štap.Kreveti su stari , propali , ormara nemam a o kupatili da i ne govorim , bili ste u prilici da ga vidite - opisuje Ratkovićeve .

Od avgusta 2015.god u domu Marine Ratković hitna pomoć je svakodnevni gost.Gušenja su uobičajena pojava kod nje. Ona ima ispod plućne maramice cistu ,šećer je veoma povišen i boluje od asme.Kako skupe lijekove ne može kupovati hitna pomoć joj injekcijama nadomješta terapiju.

Sinovi su učenici OŠ Marko Miljanov i pješače do škole 3 km u jednom pravcu jer nemaju mogućnosti da koriste prevoz.Kod autoprevoznika čija ruta prevoza odgovara dječacima , mjesečna karta za jedno dijete je 23 eu -kaže Marina .

Mladji sin od rođenja ima problema sa disanjem tako da kada je kiša ne ide pješice u školu jer je rizično za njegovo zdravlje .

I užina u školi je za ove dječake nedostižna jer majka nije često u mogućnosti da im posalje nešto od hrane u školu niti da im da po 0.50 eu da nešto kupe.

Dječaci su bili uspješni u karateu ,osvajali su nagrade ali su morali napustiti ovaj sport kojeg vole iz finansijskih razloga.

Hranu dobija od narodne kuhinje .Tri obroka za ručak su često jedino što pojede dnevno ova porodica.

– Da nemamo taj ručak ne znam šta bismo jeli, ističe Marina.

Znači mi i kilogram brašna jer mogu od toga da zamijesim hleb, ili ako imam malo ulja djeci ispržim priganice kao sada kada ste mi donijeli namirnice. Kad bih uspjela nekako da im obezbijedim barem tu hranu u kontinuitetu, da mi djeca ne idu u školu gladna. Sanjam dan kad barem o tome neću morati da brinem – zaključuje Ratković.

-Nadam se da ću poživjeti dovoljno dugo da izvedem djecu na pravi put, kaže nam Marina na rastanku.

Pomoć u polovnim stvarima, aparatima za kuću, gardrobi, obući sve je dobrodošlo.

Brojevi obuće su :38 za majku, 38 i 41 za dječake. Hrana je potrebna u kontinuitetu.

Svi koji žele pomoći mogu od Banke hrane dobiti kontakt porodice putem e-maila bankahranepg@gmail.com,

mob tel . 069 495 680 ili u inboxu na fb stranici